

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 754

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 august 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 190 din 18 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	2–5
Decizia nr. 196 din 18 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	6–7
Decizia nr. 212 din 25 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 255, ale art. 258 și ale art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă	8–11
Decizia nr. 290 din 27 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
815. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire și dotare sediu DGPI, strada Răzoare nr. 5, sector 6, București”	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
333/165. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, precum și a Programului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole	15
775. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Instrumentelor standard de evaluare a activității deținuților	16–48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190

din 18 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Global Medical Solutions — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 553/35/CA/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 193D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă pentru partea Mediq Innovative Technologies — S.R.L. din Voluntari, județul Ilfov, domnul avocat Adrian Cristea din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că partea Spitalul Clinic de Urgențe „Avram Iancu” din Oradea, județul Bihor, a depus o cerere prin care a solicitat judecarea în lipsă.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.068D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, excepție ridicată de Societatea Romchim Protect — S.R.L. din comuna Filipești, județul Bacău, în Dosarul nr. 271/36/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă că partea Societatea Națională Aeroportul Internațional „Mihail Kogălniceanu” — S.A. din comuna Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, a depus concluzii scrise în Dosarul nr. 2.068D/2019, prin care apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

7. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.068D/2019 la Dosarul nr. 193D/2018.

8. Atât reprezentantul părții prezente, cât și cel al Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul

dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.068D/2019 la Dosarul nr. 193D/2018, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea acesteia. Se arată că dispozițiile legale criticate reprezintă transpunerea principiului disponibilității din procesul civil. Practic, partea interesată este cea care stabilește singură cadrul procesual prin cererea introductivă. Dacă s-ar accepta punctul de vedere al autoarei excepției de neconstituționalitate, s-ar ajunge la concluzia că principiul disponibilității din cadrul procesului civil ar fi neconstituțional. Mai menționează jurisprudența relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994. Acesta mai depune și concluzii scrise.

10. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens se arată că plângerea adresată instanței are ca scop verificarea legalității deciziei Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor adoptate pe baza aspectelor cu care a fost sesizat și este normal ca această plângere să nu poată privi aspecte noi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 553/35/CA/2017, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**, excepție invocată de Societatea Global Medical Solutions — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind achizițiile publice.

12. Prin Decizia civilă nr. 128/CA din 10 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 271/36/2019, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**, excepție invocată de Societatea Romchim Protect — S.R.L. din comuna Filipești, județul Bacău, într-o

cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind achizițiile publice.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia arată că textele legale criticate nu se referă la situația în care contestatarul ia cunoștință despre alte motive de contestare ulterior expirării termenului legal de formulare a contestației. O astfel de situație poate să apară cu prilejul formulării unei cereri de intervenție voluntară în litigiu, însă contestatarul poate invoca motive noi de contestare doar până la expirarea termenului de formulare a contestației. Astfel, se poate ajunge în situația în care, deși din informațiile și documentele furnizate de către intervenient ar rezulta motive noi de contestare, acestea să nu mai poată fi invocate de către contestatar pentru că se refuză dreptul de a expune și de a fi luat în considerare de către instanță punctul de vedere asupra situației ivite ca urmare a formulării cererii de intervenție care aduce noi elemente în vederea apărării dreptului/interesului legitim în legătură cu atribuirea contractului de furnizare.

14. Într-o astfel de ipoteză nu se mai poate vorbi de un proces echitabil, cum prevede art. 21 alin. (3) din Constituție, contestatarul fiind dezavantajat prin imposibilitatea de a invoca în fața instanței toate mijloacele de apărare a drepturilor/intereselor sale legitime.

15. În lipsa posibilității de invocare de către contestatar în fața instanței a tuturor mijloacelor de apărare a drepturilor/intereselor sale legitime, inclusiv a motivelor de contestare despre care a aflat ulterior termenului de contestare (și despre care nu putea afla mai devreme), nu se mai poate vorbi despre o justiție imparțială și egală pentru toți. Practic, se ajunge la o dezavantajare a contestatarului în cadrul litigiului, la o limitare a dreptului de control asupra actelor emise de autoritățile contractante în procedurile de achiziție publică și la încălcarea principiului legalității.

16. Se susține că, în procedura de achiziții publice, părțile nu au acces la actele procedurii decât după formularea contestației, astfel că, la momentul formulării acesteia, neavând cunoștință de toate actele întocmite, părțile nu pot motiva complet acțiunea și nu pot exercita o apărare eficientă, ulterior fiind ținute de aceleași motive invocate inițial, fapt ce încalcă art. 21 alin. (2) din Constituție. Ca atare, atât cerința depunerii contestației împotriva actelor administrative (art. 8 din Legea nr. 101/2016) numai în procedura administrativă, cât și condiționarea motivelor din plângerea adresată instanței judecătorești numai la aceleași motive invocate în contestația administrativă sunt neconstituționale, întrucât prin acestea se aduc părților limitări în exercitarea dreptului la plângere.

17. Existența oricărui impediment administrativ care nu are o justificare obiectivă sau rațională încalcă prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție. Deși, teoretic, legiuitorul a prevăzut procedura plângerii la instanța judecătorească ca o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, condițiile impuse lipsesc de eficiență acest instrument procesual.

18. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

19. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. Astfel, se arată că instanța de contencios constituțional a analizat în numeroase decizii principiul liberului acces la justiție, considerând că acesta este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau a unui interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale. Din moment ce contestatarul are posibilitatea atacării în instanță a deciziei luate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu privire la contestația formulată, nu se poate vorbi despre o încălcare a liberului acces

la justiție. Prevederile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 au scopul de a ordona comportamentul părților în litigiu.

21. Cum plângerea prevăzută de art. 29 și următoarele din Legea nr. 101/2016 reprezintă o veritabilă cale de atac împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, este firesc ca instanța judecătorească să verifice legalitatea deciziei respective din perspectiva motivelor invocate de contestatar, în condițiile în care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor nu a putut verifica și cenzura motivele invocate direct în fața instanței. Instanța de fond mai reține și faptul că un contestatar beneficiază de dreptul de a formula contestație pe cale judiciară, conform art. 49 din Legea nr. 101/2016, iar instanța de recurs nu va putea analiza legalitatea hotărârii primei instanțe decât din perspectiva motivelor de nelegalitate invocate în recurs și a criticilor aduse prin contestația formulată în fața instanței de fond, nicidecum din perspectiva unor critici noi.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, care au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (3): „*Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia.*”;

— Art. 30 alin. (2): „*În plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului.*”

26. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției din Constituție. Se mai invocă art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 10 privind dreptul unei persoane de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 101/2016 transpune Directiva nr. 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative

privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 395 din 30 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, și Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 76 din 23 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 8 decembrie 2020).

28. Față de această împrejurare, Curtea reține că Legea nr. 101/2016, astfel cum reiese chiar din titlul acesteia, reglementează remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii. Potrivit art. 2 din Legea nr. 101/2016, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară. Oricare dintre membrii unei asocieri a unor operatori economici, fără personalitate juridică, poate formula orice cale de atac reglementată de această lege.

29. În ceea ce privește principiul accesului liber la justiție consacrat de Legea fundamentală, acesta implică între altele adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se stipuleze cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată (Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006), astfel încât să fie reglementată respectarea pentru toate părțile a garanțiilor care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv cu privire la posibilitatea de a fi contestate deciziile adoptate în procedura administrativ-jurisdicțională, condiționată de posibilitatea supunerii controlului judecătoresc.

30. Prin urmare, Curtea constată că, din această perspectivă, în materia achizițiilor publice nu este îngădit dreptul de acces liber la justiție. Dimpotrivă, sunt prevăzute căi/posibilități alternative de contestare a întregii proceduri atât pe cale judiciară, direct în fața instanței de judecată, cât și pe cale administrativ-jurisdicțională.

31. Accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aceste condiționări nu pot fi însă acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate

între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005), legiuitorul fiind ținut să aducă anumite limitări orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia Curții Constituționale nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004, și Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004).

32. Or, aplicând considerentele de principiu în privința stabilirii anumitor condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, nu se poate reține că legiuitorul a afectat dreptul de acces liber la justiție prin faptul că a instituit interdicția formulării unor noi motive de contestare și/sau a formulării unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia, precum și a altor motive în plângerea formulată împotriva actelor autorității contractante în afară de cele cuprinse în contestația adresată Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

33. Cerința respectării unor termene pentru invocarea motivelor de contestație este una firească, ea asigurând celeritatea procedurii specifice în materia achizițiilor publice.

34. Dacă se apelează la contestația formulată pe cale administrativ-jurisdicțională, accesul la al doilea grad de jurisdicție este limitat de dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, în sensul că nu pot fi invocate alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor. Prin urmare, plângerea poate fi exercitată atât pentru motive de temeinicie, cât și pentru motive de legalitate, doar că acestea nu pot fi invocate *omisso medio*. Pe de o parte, există un drept de opțiune neîngrădit al părții interesate cu privire la calea (administrativ-jurisdicțională, respectiv calea judiciară) pe care o poate alege ca fiind cea mai favorabilă acesteia. Pe de altă parte, limitele formale ale căii de atac prevăzute de art. 30 din lege sunt mai puțin restrictive decât în sistemul de remedii judiciar, iar dreptul de acces al părții interesate este concret și efectiv.

35. Este firesc ca instanța judecătorească să verifice legalitatea deciziei respective din perspectiva motivelor invocate de contestator, în condițiile în care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor nu a putut verifica și cenzura motivele invocate direct în fața instanței, care ar fi putut conduce, în măsura în care ar fi fost invocate prin contestația formulată în temeiul art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, la luarea unei decizii diferite.

36. Așadar, interesul public cere ca aceste proceduri să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele care decurg din prevederile constituționale. De altfel, măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice. Este vorba despre asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice], precum și despre asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016]. Se are în vedere că finalitatea acestor proceduri de achiziție este strâns legată și de anualitatea și execuția bugetară, de alocarea unor fonduri atât din bugetul național, cât și din fondurile Uniunii Europene. De asemenea, se ține cont că eventualele încălcări ale termenelor stabilite prin contractele de finanțare produc

consecințe ce pot fi asimilate neregulilor și pot fi sancționate de autoritățile competente prin rezilierea contractelor de finanțare, aplicarea unor corecții financiare sau chiar suspendarea sau respingerea parțială sau totală la plată a cererilor pentru asemenea fonduri, fie că este vorba despre operațiuni anuale, fie despre operațiuni multianuale. Prin urmare, trebuie avut în vedere și interesul național, nu numai cel particular.

37. Toate aceste aspecte concură la realizarea cu transparență a procedurilor, desfășurarea cu celeritate a proceselor în materia achizițiilor publice, atât în scopul evitării tergiversării, cât și pentru realizarea obiectivului pentru care a fost adoptat cadrul legislativ respectiv, totodată avându-se în vedere antrenarea și responsabilizarea tuturor celor care au un interes în finalitatea procedurilor de achiziție publică, cu precădere a participanților la procedură — autoritatea contractantă, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire.

38. Cu privire la dreptul la un proces echitabil, pretins a fi încălcat prin normele criticate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, a reținut că acesta presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din aceasta. Or, din ansamblul legislativ ce reglementează în

materia achizițiilor publice rezultă că toate aceste principii sunt respectate prin crearea unui cadru procesual adecvat. Astfel, art. 15 din Legea nr. 101/2016 prevede în mod expres faptul că procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale.

39. Aceste norme sunt o aplicare a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și ale art. 129, care prevăd că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuind exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

40. În aceste condiții, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 24 și ale art. 124 alin. (2) din Constituție, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

41. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat restrângerea exercițiului unui drept fundamental, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Global Medical Solutions — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 553/35/CA/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Romchim Protect — S.R.L. din comuna Filipești, județul Bacău, în Dosarul nr. 271/36/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 18 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Inter Cars România — S.R.L. din Cluj-Napoca, județul Cluj, în Dosarul nr. 4.863/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 442D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Mădălin Niculeasa din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că prevederile legale criticate nu respectă principiul certitudinii impunerii și pe cel al clarității legii. Un cuvânt trebuie să aibă același sens pentru toată lumea. Sensul care reiese din interpretarea legii este total diferit de sensul care rezultă din dicționarul limbii române. Nici legea criticată și nici normele de aplicare a legii nu definesc noțiunea de „*cheltuieli de protocol*”, singurul element de referință fiind niște norme contabile care se referă la contul 623. În aceste norme contabile, cheltuielile de protocol figurează alături de cheltuielile cu publicitatea. Astfel, nu se știe ce înseamnă cheltuieli de protocol, acest lucru fiind imposibil de aflat pentru că nu este prevăzut în lege un criteriu care să permită înțelegerea acestei noțiuni.

5. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens se arată că problema ridicată este una de interpretare și aplicare a legii.

6. Având cuvântul în replică, reprezentantul părții prezente arată că interpretarea unei legi poate să conducă la o problemă de constituționalitate atunci când determină interpretări neuniforme.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 8 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.863/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție invocată de Societatea Inter Cars România — S.R.L. din Cluj-Napoca, județul Cluj, într-un dosar având ca obiect anularea unor acte administrative ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că lipsa unei definiții a noțiunii de cheltuieli de protocol și nedepartajarea contabilă a cheltuielilor de protocol de cheltuielile de reclamă și publicitate generează un drept arbitrar al organelor fiscale de a încadra o cheltuială în una din aceste două categorii și de a modifica sarcina fiscală a contribuabilului în defavoarea acestuia. De asemenea, neclaritatea dispozițiilor legale criticate determină o situație în care contribuabilul nu își poate adapta conduita în mod corespunzător.

9. În plus, reglementarea contabilă identică a celor două categorii de cheltuieli accentuează și mai mult posibilitatea arbitrarului. Faptul că aceste cheltuieli de protocol, cele de reclamă și publicitate se înscriu în același cont 623 din punct de vedere contabil determină o confuzie și mai mare din punctul de vedere al tratamentului fiscal și al modului în care aceste cheltuieli influențează calculul impozitului pe profit.

10. Conform normei legale atacate, profitul impozabil se calculează ca diferența dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. Prin urmare, caracterul deductibil al unei cheltuieli este esențial în stabilirea modului de calcul al impozitului pe venit și, din această perspectivă, legea trebuie să conțină criterii clare, precise, previzibile, în funcție de care să se realizeze calificarea cheltuielilor din perspectiva deductibilității lor.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, care au următoarea redactare: „(3) *Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată: a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;*”.

16. Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 571/2003 au fost abrogate prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, dar, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate potrivit principiului *tempus regit actum*, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în cauza de față.

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 137 alin. (1) privind reglementarea prin lege a formării, a administrării, a întrebunțării și a controlului resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice și ale art. 139 alin. (1) privind stabilirea numai prin lege a impozitelor, a taxelor și a oricăror alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat din Constituție.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea acesteia solicită, în realitate, modificarea și completarea dispozițiilor legale criticate, în sensul enumerării exhaustive a cheltuielilor de protocol. Așadar, excepția de neconstituționalitate vizează și o pretinsă omisiune de reglementare, fără relevanță constituțională, care, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi suplinită în cadrul controlului de constituționalitate, dat fiind faptul că, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, modificarea sau completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale Parlamentului (cu privire la relevanța constituțională a omisiunii legislative, a se vedea și Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Decizia nr. 308 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 2 august 2016, paragraful 41, sau Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragraful 55).

19. De asemenea, autoarea excepției de neconstituționalitate se referă și la aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii. Or, aceste chestiuni, excedează sferei contenciosului constituțional și țin de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. Mai mult decât atât, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție este singura competentă să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Inter Cars România — S.R.L. din Cluj-Napoca, județul Cluj, în Dosarul nr. 4.863/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 25 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 255, ale art. 258 și ale art. 898
alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 255, ale art. 258 și ale art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Diana-Izabela Ilie, Mădălina-Gabriela Ilie, Victor-Radu-Șerban Ilie și Năstase-Toma-Iustin Ilie, prin reprezentant legal Ilie Daniel, în Dosarul nr. 7.400/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, respectiv de Dumitru Emil Brânză, Ana Brânză, Diana Adina Ispas și Alina Ispas în Dosarul nr. 204/191/2018 al Judecătoriei Blaj, care formează obiectul dosarelor nr. 494D/2018, respectiv nr. 632D/2018 ale Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 martie 2021, în prezența domnului Daniel Ilie, în calitate de reprezentant legal al părților Diana-Izabela Ilie, Mădălina-Gabriela Ilie, Victor-Radu-Șerban Ilie și Năstase-Toma-Iustin Ilie, și a doamnei Ileana Ilie, precum și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a conexas dosarele și, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 25 martie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 27 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.400/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 255, 258 și 898 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Diana-Izabela Ilie, Mădălina-Gabriela Ilie, Victor-Radu-Șerban Ilie și Năstase-Toma-Iustin Ilie, prin reprezentant legal Ilie Daniel, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

4. Prin Sentința civilă nr. 244 din 19 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 204/191/2018, **Judecătoria Blaj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Dumitru Emil Brânză, Ana Brânză, Diana Adina Ispas și Alina Ispas într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că art. 255 și 258 din Codul de procedură civilă

sunt neconstituționale, întrucât, în mod arbitrar, instanța poate respinge o probă utilă și pertinentă pentru soluționarea cauzei, deși partea se supune riscului de a fi amendată, în măsura în care după administrarea probei se constată că ar fi solicitat cu rea-credință acea probă. În cazul în care instanța îi respinge probele solicitate, consideră că este lipsit de apărare. De asemenea, se arată că art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, pentru că nu permite unei persoane care nu a stat vreodată în judecată să se apere.

6. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că, potrivit prevederilor art. 255 coroborate cu cele ale art. 258 din Codul de procedură civilă, probele în procesul civil se pot încuviința numai dacă sunt admisibile și duc la soluționarea cauzei nu echivalează cu încălcarea dreptului de acces la justiție al părților, aceste norme fiind instituite tocmai în vederea soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil. O interpretare contrară ar determina situația în care instanța ar fi obligată să încuviințeze și să administreze toate probele solicitate de către părți, chiar dacă acestea nu conduc la soluționarea cauzei. Astfel, dispozițiile art. 255 și 258 din Codul de procedură civilă criticate permit instanței ca, în raport cu cauza concretă dedusă judecătii, să stabilească ce probe sunt utile pentru soluționarea acesteia, iar respingerea unei probe ca inutilă soluționării cauzei nu echivalează cu neconstituționalitatea dispozițiilor criticate.

7. În ceea ce privește prevederile art. 898 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că faptul că evacuarea vizează atât debitorul, cât și persoanele care ocupă imobilul în fapt, fără niciun titlu opozabil creditorului, nu atribuie valențe neconstituționale textului legal, din moment ce persoanele interesate pot formula contestație la executare prin care pot solicita anularea actelor de executare în temeiul art. 712 alin. (1) din Codul de procedură civilă, urmând ca instanța să analizeze dacă executarea silită față de aceștia respectă dispozițiile legale.

8. **Judecătoria Blaj** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Astfel, se arată că dispozițiile art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă se justifică prin necesitatea realizării și protejării dreptului creditorului în mod complet, precum și prin scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces, care cuprinde și etapa executării silite.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

12. Astfel, se arată că stabilirea unor reguli privind admisibilitatea și încuviințarea probelor este subsecventă principiului constituțional prevăzut de art. 126 alin. (2), potrivit căruia procedura de judecată este prevăzută numai prin lege,

iar, în consecință, statornicirea regulilor de procedură intră în competența exclusivă a legiuitorului.

13. Totodată, se menționează dispozițiile art. 22 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care consacră rolul activ al judecătorului în soluționarea cauzei. Astfel, o expresie a rolului activ este și competența judecătorului de a administra probele necesare în vederea lămuririi cauzelor. De aceea, se justifică și competența acestuia de a hotărî prin încuviințarea probelor propuse de părți. Or, stabilirea de către legiuitor a unor limite procesuale rezonabile nu aduce nicio îngrădire accesului liber la justiție, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențe generale proprii unui stat de drept.

14. În plus, dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare, predictibile și neechivoce, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Se mai menționează jurisprudența considerată relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 288 din 1 iulie 2004 și Decizia nr. 977 din 8 iulie 2010.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 255, 258 și art. 898 din Codul de procedură civilă. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 255, 258 și ale art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă, texte asupra cărora Curtea Constituțională urmează să se pronunțe și care au următoarea formulare:

— Art. 255: „(1) Probele trebuie să fie admisibile potrivit legii și să ducă la soluționarea procesului.

(2) Dacă un anumit fapt este de notorietate publică ori necontestat, instanța va putea decide, ținând seama de circumstanțele cauzei, că nu mai este necesară dovedirea lui.

(3) Uzanțele, regulile deontologice și practicile statornicite între părți trebuie probate, în condițiile legii, de către cel care le invocă. Regulamentele și reglementările locale trebuie dovedite de către cel care le invocă numai la cererea instanței.

(4) La cererea instanței, autoritățile competente sunt obligate să îi comunice, în termenul stabilit, toate informațiile, înscrisurile ori reglementările solicitate.”;

— Art. 258: „(1) Probele se pot încuviința numai dacă sunt întrunite cerințele prevăzute la art. 255, în afară de cazul când ar exista pericolul ca ele să se piardă prin întârziere.

(2) Încheierea prin care se încuviințează probele va arăta faptele ce vor trebui dovedite, mijloacele de probă încuviințate, precum și obligațiile ce revin părților în legătură cu administrarea acestora.

(3) Instanța va putea limita numărul martorilor propuși.”;

— Art. 898 alin. (1): „(1) În vederea executării silite a obligației prevăzute la art. 897, executorul judecătoresc se va deplasa la fața locului, va soma pe debitor să părăsească de îndată imobilul, iar în caz de împotrivire, îl va evacua din imobilul respectiv pe debitor împreună cu toate persoanele care ocupă

imobilul în fapt ori fără niciun titlu opozabil creditorului, cu sau fără ajutorul forței publice, după caz, punând pe creditor în drepturile sale.”

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* invocat în coroborare cu art. 20 alin. (1), prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* invocat în coroborare cu art. 20 alin. (1), prin prisma art. 1 din Primul Protocol la aceeași Convenție, ale art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților* și ale art. 124 alin. (1) și (2) — *Înfăptuirea justiției*.

19. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea reține că autorii acesteia înțeleg să invoce și prevederile art. 26 din Constituție privind dreptul la viață privată invocat în coroborare cu art. 20 alin. (1), prin prisma art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 735 din 21 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 3 martie 2020, paragrafele 16—23, Curtea s-a pronunțat cu privire la dispozițiile art. 255 și 258 din Codul de procedură civilă, constatând că sunt constituționale.

21. Curtea a statuat că această competență recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concluziile sale, este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, Curtea a apreciat că instituirea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.

22. În ceea ce privește criticile prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea a constatat că această competență a judecătorului de a se pronunța asupra admisibilității probelor nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil, ci, în realitate, dă expresie acestui drept, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie.

23. De asemenea, Curtea a menționat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 9 iunie 1998, pronunțată în Cauza *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei* (paragraful 34), prin care aceasta a statuat că admisibilitatea probelor reprezintă o problemă care trebuie să fie reglementată de dreptul intern, iar aprecierea lor aparține instanțelor naționale, așa încât instanței europene îi revine doar rolul de a examina dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil. În același sens sunt, de exemplu, și Hotărârea din 30 iunie 2009, pronunțată în Cauza *Viorel Burzo împotriva României* (paragraful 137), Hotărârea din 21 aprilie 2011, pronunțată în Cauza *Nechiporuk și Yonkalo împotriva Ucrainei* (paragraful 273), și Hotărârea din 1 martie 2011, pronunțată în Cauza *Welke și Bialek împotriva Poloniei* (paragraful 57).

24. Curtea a mai constatat că nu poate fi reținută critica referitoare la pretinsa nesocotire a art. 24 din Constituție ca urmare a faptului că instanța poate respinge o probă propusă de parte. Concluzia aceasta derivă din însuși rolul activ al judecătorului, statuat prin art. 22 din Codul de procedură civilă, care îi conferă acestuia, alături de celelalte prerogative specifice care concură la soluționarea litigiului dedus judecătii în concordanță cu standardele unui proces echitabil, și posibilitatea

de a aprecia cu privire la admisibilitatea probelor propuse de părți, respingând administrarea acestora în situația în care consideră că nu se încadrează în condițiile prevăzute de textele de lege criticate. Aprecierea judecătorului nu este însă arbitrară. Ea se circumscrie condițiilor precizate în art. 255 și 258 din Codul de procedură civilă. Astfel, pentru ca o probă să fie admisibilă, ea trebuie să fie legală, dar, în același timp, trebuie să fie verosimilă, utilă, pertinentă și concludentă. Legalitatea probei vizează, pe de o parte, faptul că administrarea acesteia este impusă chiar printr-o normă explicită dintr-o anumită materie sau, pe de altă parte, faptul că utilizarea respectivei probe în cadrul procesului nu este interzisă expres. Pentru a fi verosimilă, aceasta trebuie să tindă la dovedirea unor fapte credibile și posibile. Utilitatea probei se demonstrează prin aptitudinea acesteia de a conduce la rezolvarea cauzei, iar pertinența presupune ca aceasta să fie suficient de convingătoare pentru a induce judecătorului o anumită linie de gândire. În fine, concludența probei constă în însușirea acesteia de a conduce la soluționarea litigiului pe baza sa. Pentru a admite o probă, judecătorul va trebui să analizeze întrunirea tuturor acestor condiții. Încuviințarea va avea loc doar după dezbateri contradictorii, în cadrul cărora părțile vor argumenta necesitatea administrării probelor solicitate sau, după caz, se vor opune, de asemenea motivat, administrării lor. Judecătorul se va pronunța printr-o încheiere cu caracter preparatoriu, care nu leagă instanța, aceasta putând reveni asupra probei încuviințate, conform art. 259 din Codul de procedură civilă. Totodată, potrivit art. 258 alin. (2) din Codul de procedură civilă, această încheiere prin care se încuviințează probele va arăta faptele ce vor trebui dovedite, mijloacele de probă acceptate, precum și obligațiile ce revin părților în legătură cu administrarea acestora.

25. Faptul că judecătorul nu poate acționa în mod discreționar atunci când se pronunță cu privire la admisibilitatea probelor este demonstrat și de împrejurarea că respingerea unei probe solicitate trebuie motivată, încheierea instanței privind încuviințarea probelor putând fi atacată cu apel, odată cu fondul, conform art. 466 alin. (4) din același cod.

26. Mai mult, în considerarea rolului activ al judecătorului, art. 254 alin. (5) din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea instanței de a dispune ca părțile să completeze probele, dacă apreciază că cele deja propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc.

27. În consecință, Curtea a apreciat că există suficiente garanții procedurale care să asigure respectarea exigențelor dreptului la un proces echitabil, inclusiv prin posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, ținând cont de faptul că administrarea probelor trebuie să fie circumscrisă unor reguli care să mențină desfășurarea procesului în coordonatele unor standarde legale menite să confere eficacitate înfăptuirii justiției, prin respectarea cadrului procedural stabilit de legiuitor.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Distinct de cele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt conforme cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, iar în lipsa oricărui criteriu cu valențe discriminatorii, reglementarea în cauză nu contravine art. 16 din Constituție.

30. În aceste condiții, Curtea constată că nu au fost încălcate nici prevederile constituționale ale art. 21 din Constituție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) și prin prisma art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, nu poate fi constatată nici încălcarea art. 124 din Constituție referitor la înfăptuirea justiției.

31. În ceea ce privește prevederile art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea reprezintă opțiunea legiuitorului de natură să conducă la desfășurarea cu celeritate a executării silite și la realizarea drepturilor legale ale creditorului. Ca atare, prevederile legale criticate instituie norme de procedură ce trebuie respectate de către debitorul obligației de predare a imobilului, respectiv atribuțiile executorului judecătoresc căruia i-a fost încredințată executarea silită.

32. De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Așa fiind, reglementarea dedusă controlului satisface exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile Legii fundamentale.

33. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textului de lege prin raportare la art. 44 din Constituție referitor la garantarea dreptului de proprietate privată, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) și prin prisma art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași Convenție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât, prin executarea silită a unei obligații de a face, respectiv de a preda un imobil, rezultată dintr-un titlu executoriu emis conform legii, se asigură realizarea drepturilor legale ale creditorului. Stabilirea cuantumului și a limitelor dreptului de proprietate — cărora li se subsumează reglementările în cauză — implică în mod necesar și o restrângere a exercițiului său în considerarea drepturilor și intereselor altor persoane. Departe de a constitui o atingere a dreptului subiectiv în sine, o asemenea reglementare creează condițiile indispensabile valorificării acestuia. Astfel, este obligația statului de a reglementa o procedură de predare silită a bunurilor mobile și imobile, având în vedere că ea constituie o premisă normativă necesară pentru ca creditorul să își poată exercita în mod deplin cele trei atribute ale dreptului său de proprietate privată: posesia, folosința și dispoziția.

34. În plus, faptul că evacuarea vizează atât debitorul, cât și persoanele care ocupă imobilul în fapt împreună cu acesta, fără niciun titlu opozabil creditorului, nu determină neconstituționalitatea textului de lege criticat, neputându-se susține că este încălcat dreptul de acces la justiție al acestor persoane, din moment ce acestea au posibilitatea să formuleze contestație la executare prin care să solicite în fața instanței judecătorești anularea actelor de executare, în temeiul dispozițiilor art. 712 alin. (1) din Codul de procedură civilă, urmând ca instanța să analizeze dacă executarea silită față de acestea respectă dispozițiile legale.

35. Pentru aceleași motive, Curtea nu poate constata nici încălcarea art. 26 privind dreptul la viață privată din Constituție în interpretarea art. 20 alin. (1), prin prisma art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Protecția dreptului la viață privată al debitorului obligației nu se poate întemeia pe încălcarea dreptului de proprietate al creditorului obligației, având în vedere că potrivit art. 57 din Constituție: „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bunăcredință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.*”

36. Totodată, normele legale criticate, prin care este reglementată efectuarea executării silite, nu aduc atingere nici principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, respectiv debitorii somați să părăsească imobilul de îndată.

37. Astfel, pentru toate aceste rațiuni, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Diana-Izabela Ilie, Mădălina-Gabriela Ilie, Victor-Radu-Șerban Ilie și Năstase-Toma-Iustin Ilie, prin reprezentant legal Ilie Daniel, în Dosarul nr. 7.400/4/2017 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, respectiv de Dumitru Emil Brânză, Ana Brânză, Diana Adina Ispas și Alina Ispas în Dosarul nr. 204/191/2018 al Judecătoria Blaj și constată că prevederile art. 255, 258 și ale art. 898 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și Judecătoria Blaj și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 290

din 27 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Radu Daniel Precup în Dosarul nr. 521/64/2019 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.130D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în care a mai fost analizată constituționalitatea prevederilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 521/64/2019, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Excepția a fost ridicată de reclamantul Radu Daniel Precup într-o cauză având ca obiect o „amendă pentru neexecutarea hotărârii judecătorești”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul a limitat executarea sentințelor judecătorești doar la ipoteza în care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ. Or, în cazul unor acte administrative cu caracter normativ, situația este diferită. Autorul susține că, în situația de față, o sentință nu este luată în considerare decât asupra dispozitivului și astfel, prin încălcarea considerentelor, se ajunge la aplicarea articolelor anulate. În aceste condiții, art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțional în măsura în care nu prevede obligația autorității publice să aplice considerentele sentinței în totalitate, și nu doar dispozitivul.

6. Autorul mai arată că art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 este limitativ și creează discriminare între cetățenii care au obținut o sentință favorabilă, executarea făcându-se doar în cazul în care autoritatea publică este obligată „să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative”. Acest text de lege a avut în vedere actele administrative ordinare, și nu pe cele cu caracter normativ, precum cazul Sentinței nr. 113/2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov. Astfel, în cazul de față, deși s-au anulat articolele solicitate din Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, iar prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, s-a realizat opozabilitatea, autoritatea publică obligată să îl anuleze continuă să îl aplice și după anulare. În această situație, în limita

art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, autorul excepției arată că nu ar putea cere executarea sentinței, pe motiv că instanța nu a dispus și alte operațiuni, astfel creându-se o discriminare între cetățenii care au obținut o sentință „cu”, respectiv cei „fără alte” operațiuni enumerate de textul criticat.

7. Cu privire la încălcarea art. 21 din Constituție, autorul excepției arată că, având în vedere enumerarea limitativă din textul de lege criticat, nu poate să acționeze precum ceilalți cetățeni care au o sentință ce nu se respectă, dar care au și alte obligații date de instanță conform enumerării din textul de lege criticat. Or, prin această limitare i se îngreșește accesul la justiție în vederea executării sentinței ce nu se respectă în fapt. Prin urmare, autorul consideră că nu beneficiază de un proces echitabil.

8. De asemenea, autorul consideră că instanța are obligația de a dispune în raport cu ceea ce s-a solicitat, fără a dispune alte operațiuni dacă nu s-au solicitat, iar un articol de lege care constrânge o cale de atac pe motiv că instanța nu a dispus alte prevederi conduce la inechitate și la imposibilitatea aplicării executării unei sentințe, lăsând la latitudinea autorității publice respectarea hotărârii judecătorești. Mai arată că autoritatea publică este obligată să facă anumite operațiuni pentru care este competentă, fără dispunerea instanței, chiar din oficiu, pentru a respecta în totalitate sentința definitivă. Or, în cazul de față, autoritatea publică interpretează în același sens ca cel dat de articolul anulat de instanță, deși a fost clarificată aplicarea legii de către instanțele de fond și de recurs.

9. Cu privire la încălcarea art. 52 alin. (1) din Constituție, autorul excepției arată că, drept urmare a anulării actului administrativ cu caracter normativ, nu i s-a reparat paguba, deși acest lucru ar fi trebuit să fie prevăzut în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Repararea pagubei s-ar realiza în măsura în care interpretarea articolelor privind întocmirea documentațiilor de primă înregistrare ar fi aplicate întocmai cu considerentele, dar autoritatea publică, deși ar trebui să aplice sentința în totalitate, nu a făcut nimic pentru a opri neaplicarea sentinței de către oficiile teritoriale subordonate. Conducătorul nu a dispus controale, nu a dispus sancțiuni, nu a modificat aplicația electronică, astfel încât să nu se poată încălca sentința. Sub pretextul faptului că instanța nu a dispus alte operațiuni și că art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 limitează executarea sentinței, autoritatea publică nu a respectat și aplicat hotărârea judecătorească.

10. Cu privire la încălcarea art. 41 alin. (1) și art. 45 din Constituție, autorul excepției arată că, prin enumerarea limitativă a situațiilor în care se solicită executarea sentinței și prin neexecutarea ei în fapt de către autoritatea publică, se ajunge la încălcarea dreptului său la muncă, deoarece majoritatea lucrărilor depuse în baza dispozițiilor anulate au fost respinse, precum și la limitarea activității sale economice, ca rezultat al neexercitării profesiei reglementate de Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 107/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind autorizarea sau recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparține Spațiului Economic European în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei și al cartografiei pe teritoriul României și Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014 privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, potrivit cărora are obligații cu privire la verificarea actelor și documentarea în vederea realizării de documentații tehnice și cadastrale.

11. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale, situația hotărârilor

judecătorești prin care a fost anulat un articol dintr-un act cu caracter normativ fiind reglementată la art. 23 din Legea nr. 554/2004, care dă eficiență autorității de lucru judecat a hotărârilor definitive pronunțate de instanțele de contencios administrativ în ceea ce privește legalitatea actelor administrative cu caracter normativ. Prin dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 nu este îngreșit accesul la justiție, existând posibilitatea de a se solicita în instanță anularea actelor administrative ulterioare emise în temeiul unui articol dintr-un act cu caracter normativ care a fost anulat prin hotărâre judecătorească. De asemenea, există posibilitatea atacării în instanță a refuzului autorității de a emite anumite acte ori de a efectua anumite operațiuni în beneficiul unei persoane, în situația în care respectivul refuz se întemeiază pe aplicarea de către autoritatea administrativă a unui articol dintr-un act cu caracter normativ care a fost anulat prin hotărâre judecătorească.

12. Dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 nu afectează nici egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fiind deopotrivă aplicabile tuturor celor aflați în situațiile reglementate de normele juridice cuprinse în acestea, fără să creeze vreun tratament juridic discriminatoriu aplicabil anumitor subiecte de drept. Dispozițiile de lege criticate nu îngreșesc în niciun fel dreptul la muncă, alegerea profesiei sau ocupației și a locului de muncă și nici accesul liber al unei persoane la o activitate economică ori liberă inițiativă, neafectând exercitarea acestora.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: *„Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.”*

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 55 din 26 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381

din 13 aprilie 2021, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

19. Curtea a reținut că efectele *erga omnes* și obligatorii ale hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ sunt prevăzute de art. 23 din Legea nr. 554/2004, iar art. 24 din Legea nr. 554/2004 avizează doar situațiile în care, prin dispozitivul hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative.

20. Astfel, hotărârea judecătorească de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ produce efecte *erga omnes* și numai pentru viitor. Prin urmare, după pronunțarea hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ, autoritatea competentă nu mai poate emite acte sau măsuri individuale în aplicarea normelor anulate.

21. Curtea a observat că, prin Decizia nr. 10 din 11 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 458 din 25 iunie 2015, s-a stabilit că „Dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești”, reținându-se că, „fiind parte în procesul în care a fost pronunțată hotărârea prin care a fost anulat un act administrativ-normativ, autoritatea emitentă nu se poate prevala de nepublicarea hotărârii în Monitorul Oficial, ca un argument în justificarea refuzului de rezolvare a unei cereri”.

22. Curtea a respins critica privind încălcarea art. 16 din Constituție, constatând că dispozițiile legale supuse controlului

de constituționalitate nu instituie discriminări între cetățeni, deoarece legea prevede — atât în cazul hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter individual, cât și în cazul hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ — obligația executării acestor hotărâri.

23. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea a constatat că și această critică este neîntemeiată, deoarece părțile beneficiază de acces neîngrădit la justiție și de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. De asemenea, efectul obligatoriu al hotărârilor judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ este prevăzut de lege.

24. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 52 alin. (1) din Constituție, Curtea a precizat că dispozițiile criticate din Legea nr. 554/2004 oferă cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice, în acest context legiuitorul stabilind că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit în sarcina autorităților publice anumite obligații de „a face” trebuie să fie realizată într-un anumit termen.

25. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 41 și art. 45 din Constituție, Curtea a subliniat că dreptul la muncă și libertatea economică nu au legătură cu normele de procedură ce vizează executarea unei hotărâri judecătorești.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele Deciziei nr. 55 din 26 ianuarie 2021, precitată, își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. Criticile referitoare la aplicarea în continuare de către autoritatea publică emitentă a actului administrativ normativ anulat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, după anularea acestuia, vizează aspecte a căror soluționare este de competența instanțelor judecătorești, nefiind de resortul contenciosului constituțional.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Daniel Precup în Dosarul nr. 521/64/2019 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire și dotare sediu DGPI, strada Răzoare nr. 5, sector 6, București”**

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire și dotare sediu DGPI, strada Răzoare nr. 5, sector 6, București”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului

Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

p. Ministrul afacerilor interne,

Raed Arafat,

secretar de stat

Ministrul finanțelor, interimar,

Florin-Vasile Cîțu

București, 28 iulie 2021.

Nr. 815.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Construire și dotare sediu DGPI, strada Răzoare nr. 5, sector 6, București”

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă

Amplasament: municipiul București, strada Răzoare nr. 5, sector 6

Indicatorii tehnico-economici:

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 18.11.2020, 1 euro = 4,8725 lei), din care C+M	mii lei	108.995
— Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., din care C+M	mii lei	75.691
— Valoarea finanțată de Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă, din care C+M	mii lei	104.096
— Eșalonarea investiției: INV/C+M	mii lei	72.629
— Anul I	mii lei	4.899
— Anul II	mii lei	3.062
— Anul I	mii lei	54.498
— Anul II	mii lei	37.846
— Anul I	mii lei	54.497
— Anul II	mii lei	37.845
— Capacități:		
Aria construită desfășurată totală	mp	15.260,00
— Durata de execuție a investiției	luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea se face de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 333 din 2 martie 2021

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 165 din 20 iulie 2021

ORDIN

privind aprobarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, precum și a Programului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 192.623 din 15.02.2021 al Direcției managementul resurselor de apă din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

în conformitate cu prevederile art. 5, 6 și 9 din Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 964/2000, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile art. 110 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Codul de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Programul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Aplicarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, precum și a Programului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole se face în conformitate cu prevederile Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 964/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.182/1.270/2005 privind aprobarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 13 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind aprobarea Instrumentelor standard de evaluare a activității deținuților

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 65 și art. 88 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 31 alin. (1) lit. b) din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se aprobă utilizarea, în penitenciarele și penitenciarele-spital din sistemul administrației penitenciare, a Instrumentelor standard de evaluare a activității deținuților, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(2) Instrumentele standard de evaluare a activității deținuților, denumite în continuare *instrumentele de evaluare*, ce vor fi aplicate în baza prezentei decizii sunt utilizate după cum urmează:

a) în cadrul comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește stabilirea regimului — denumit în continuare *instrumentul de evaluare inițială C1*;

b) în cadrul comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește schimbarea sau menținerea regimului — denumit în continuare *instrumentul de evaluare periodică C2*;

c) pentru evaluarea arestațiilor preventiv — denumit în continuare *instrumentul de evaluare a nevoilor de reintegrare socială*.

Art. 2. — (1) Instrumentele de evaluare se aplică de către personalul desemnat și sunt folosite în cadrul comisiilor pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, precum și pentru evaluarea nevoilor persoanelor private de libertate.

(2) Aplicarea instrumentelor de evaluare contribuie la identificarea nevoilor și riscurilor persoanelor private de libertate și oferă informații cu privire la evoluția comportamentului pe durata executării pedepsei.

(3) Rezultatele obținute în urma aplicării instrumentului de evaluare inițială C1 și a instrumentului de evaluare periodică C2 se prezintă spre analiză comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, cu ocazia analizării persoanei pentru stabilirea sau schimbarea regimului de executare.

(4) Rezultatele aplicării instrumentelor de evaluare au rolul de a sprijini, prin informațiile furnizate, activitatea comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Acestea însoțesc procesul-verbal, respectiv raportul, întocmite cu ocazia întrunirii comisiei și se depun la documentarul penal.

(5) Instrumentul de evaluare a nevoilor de reintegrare socială se aplică arestațiilor preventiv în perioada de carantină și observare, pentru identificarea nevoilor de educație, psihologice și sociale.

Art. 3. — În vederea îmbunătățirii, Instrumentele standard de evaluare a activității deținuților fac obiectul unor evaluări, după caz, revizuri periodice.

Art. 4. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate duc la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în prima zi a lunii următoare datei publicării.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

Instrumente standard de evaluare a activității deținuților**A. Instrumentul de evaluare inițială C1**

Instrumentul de evaluare inițială C1 se aplică în cadrul comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește stabilirea regimului.

SECȚIUNEA 1**Date preluate automat din aplicația informatică**

1. Genul persoanei condamnate:

Bărbat	
Femeie	

2. Vârsta persoanei condamnate în ani împliniți:

3. Durata pedepsei pentru care persoana este condamnată, calculată în zile:

SECȚIUNEA a 2-a**Date completate de către lucrătorul de evidență**

4. Pentru ce tip de infracțiune este persoana condamnată în prezent?

Infracțiune contra vieții	
Infracțiune contra integrității corporale	
Infracțiune contra libertății și integrității sexuale	
Infracțiune de trafic de persoane	
Altă infracțiune contra persoanei	
Furt	
Tălhărie	
Înșelăciune	
Altă infracțiune contra patrimoniului	
Infracțiune de corupție și de serviciu	
Infracțiune de fals	
Altă infracțiune care aduce atingere unor relații privind conviețuirea socială	
Infracțiune contra autorității	
Infracțiune la regimul circulației	
Infracțiune privind drogurile	
Constituirea unui grup infracțional organizat	
Evaziune fiscală	
Altă infracțiune	

5. Este persoana condamnată clasificată în categoria „risc pentru siguranța penitenciarului”?

Nu	
Da	

6. A fost persoana condamnată declassificată din categoria „risc pentru siguranța penitenciarului”?

Nu, persoana condamnată nu a fost niciodată clasificată în categoria „risc pentru siguranța deținerii”	
Da	

7. Cât timp, calculat în zile, a executat persoana condamnată până la momentul stabilirii regimului de executare?

8. Este persoana condamnată recidivistă?

Nu	
Da	

9. Are persoana condamnată antecedente penale?

Nu, deținutul este fără antecedente penale.	
Da	

SECȚIUNEA a 3-a

Date introduse de secretarul comisiei de disciplină/acordare a recompenselor

10. A primit persoana condamnată recompense în pedeapsa curentă, inclusiv în perioada executată în arestul poliției?

Nu	
Da	

11. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

12. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

13. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

14. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

15. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

16. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

17. Care este cea mai gravă categorie de abatere disciplinară pentru care persoana condamnată a fost sancționată pe perioada executării pedepsei, inclusiv în perioada executată în arestul poliției?

Nu este cazul, persoana condamnată nu a avut nicio abatere disciplinară.	
Abateri disciplinare ușoare	
Abateri disciplinare grave	
Abateri disciplinare foarte grave	

18. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare ușoare a primit persoana condamnată?

19. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare grave a primit persoana condamnată?

20. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare foarte grave a primit persoana condamnată?

21. Câte credite a pierdut persoana condamnată în urma sancțiunilor disciplinare în perioada analizată din pedeapsa actuală?

22. Câte credite a obținut în total persoana condamnată în perioada analizată din pedeapsa actuală?

23. Este persoana condamnată cunoscută cu atac cadre/amenințări privind siguranța locului de deținere?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 4-a

Date introduse de către lucrătorul de evidență

24. Are persoana condamnată revocări anterioare ale liberării condiționate?

Nu	
Da	

25. Are persoana condamnată revocări anterioare ale suspendării executării pedepsei (condiționate/sub supraveghere)?

Nu	
Da	

26. A fost persoana condamnată pentru infracțiuni săvârșite pe durata în care a beneficiat de amânarea sau întreruperea executării pedepsei, de recompensa cu permisiunea de ieșire din penitenciar sau de dreptul de a se deplasa neînsoțită în comunitate?

Nu	
Da	

27. A fost persoana condamnată pentru infracțiuni săvârșite pe durata executării unei pedepse privative de libertate?

Nu	
Da	

28. Câte condamnări anterioare la pedeapsa cu închisoarea cu suspendare condiționată și/sau sub supraveghere are persoana condamnată?

29. Câte condamnări anterioare în care s-a reținut recidiva are persoana condamnată?

30. Câte condamnări la pedeapsa cu închisoarea cu executare, incluzând pe cea prezentă, are persoana condamnată?

31. Există informații verificate că persoana condamnată aparține unui clan/unei grupări infracțional(e)?

Nu	
Da	

32. Este persoana condamnată cunoscută cu evadare/tentativă de evadare în această pedeapsă sau în pedepsele anterioare?

Nu	
Da	

33. Ce vârstă avea persoana la data primei condamnări, în ani împliniți?

34. A comis persoana condamnată vreo infracțiune pe perioada minoratului?

Nu	
Da	

35. A comis persoana condamnată aceeași infracțiune de două sau mai multe ori?

Nu	
Da	

36. Care este nivelul de violență al infracțiunii pentru care persoana privată de libertate este condamnată?

Fără violență	
Cu violență, fără armă	
Cu violență, cu armă neletală	
Cu violență, cu armă letală	
Cu cruzime	

37. A comis persoana condamnată infracțiunea în grup infracțional organizat?

Nu	
Da	

38. A comis persoana condamnată infracțiunea împreună cu alte persoane?

Nu, persoana condamnată a comis în mod individual infracțiunea	
Da	

39. Infracțiunea pentru care persoana condamnată este încarcerată este de natură sexuală?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 5-a

Date introduse de către secretarul comisiei de disciplină/acordare a recompenselor

40. Există informații/date despre creditele pierdute de persoana condamnată în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

41. A pierdut persoana condamnată credite în urma sancțiunilor disciplinare în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

42. A primit persoana condamnată sancțiuni disciplinare în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

43. Există informații/date despre creditele consumate pentru recompense de persoana condamnată în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

44. Are persoana condamnată credite consumate pentru recompense în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

45. A primit persoana condamnată recompense în pedeapsa anterioară?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 6-a

Date introduse de către educator

46. Își asumă persoana condamnată responsabilitatea pentru fapta săvârșită?

Nu	
Da	

47. Înțelege persoana condamnată motivele pentru care a fost aplicată pedeapsa?

Nu	
Da	

48. Consideră persoana condamnată că a provocat un rău victimei?

Nu	
Da	

49. Manifestă persoana condamnată regret sau dorință de a îndrepta lucrurile?

Nu	
Da	

50. Câte clase absolvite avea persoana condamnată la data depunerii în penitenciar?

51. A abandonat vreodată persoana condamnată școala sau a fost exmatriculată?

Nu	
Da	

52. Are persoana condamnată dificultăți de scris, citit, socotit?

Nu	
Da	

53. Are persoana condamnată dificultăți de învățare?

Nu	
Da	

54. Este persoana condamnată interesată de activitățile de instruire școlară?

Nu	
Da	

55. Are persoana condamnată o calificare profesională ca urmare a școlii absolvite?

Nu	
Da	

56. Ce tip de calificare are persoana condamnată?

57. Era persoana condamnată angajată cu forme legale la data arestării?

Nu	
Da	

58. Era persoana condamnată PFA/pe cont propriu/patron la data arestării?

Nu	
Da	

59. Era persoana condamnată student la data arestării?

Nu	
Da	

60. Era persoana condamnată pensionată la data arestării?

Nu	
Da	

61. Era persoana condamnată angajată fără forme legale/zilier la data arestării?

Nu	
Da	

62. Era persoana condamnată inaptă de muncă/în întreținere la data arestării?

Nu	
Da	

63. Era persoana condamnată fără ocupație de mai puțin de 6 luni?

Nu	
Da	

64. Era persoana condamnată fără ocupație de peste 6 luni?

Nu	
Da	

65. A absolvit persoana condamnată cursuri de formare profesională până la data prezentei condamnări?

Nu	
Da	

66. A avut persoana condamnată două sau mai multe angajări de scurtă durată (până în 3 luni), până la data prezentei condamnări?

Nu	
Da	

67. Câte luni a muncit persoana condamnată, cumulată, în ultimii 2 ani, înainte de încarcerare?

Până într-un an	
Peste un an	

68. A prezentat vreodată persoana condamnată dificultăți de integrare în colectiv, neînțelegeri cu colegii de muncă, contradicții frecvente?

Nu	
Da	

69. Are persoana condamnată abilități profesionale/A muncit mai ales într-o anumită meserie/Are carieră într-un anumit domeniu?

Nu	
Da	

70. Ce abilități profesionale are persoana condamnată?

71. Preferă persoana condamnată activități organizate, desfășurate cu regularitate, pe o perioadă determinată de timp?

Nu, preferă activități ocazionale/de scurtă durată	
Da	

72. Este dispusă persoana condamnată să presteze muncă și să participe la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară?

Nu	
Da	

73. Este persoana condamnată interesată de participarea, pe parcursul executării pedepsei, la cursuri de formare profesională?

Nu	
Da	

74. A participat persoana condamnată la programe, activități de reintegrare socială și/sau activități lucrative pe unul sau mai multe dintre domeniile de intervenție până la momentul evaluării? (cu excepția programelor INSTAD și PROLIB)

Nu	
Da	

75. Manifestă persoana condamnată aptitudini verbale?

Nu	
Da	

76. Manifestă persoana condamnată aptitudini de comunicare?

Nu	
Da	

77. Manifestă persoana condamnată aptitudini tehnico-științifice?

Nu	
Da	

78. Manifestă persoana condamnată aptitudini de orientare în spațiu?

Nu	
Da	

79. Manifestă persoana condamnată aptitudini fizice/sportive?

Nu	
Da	

80. Manifestă persoana condamnată aptitudini de relaționare?

Nu	
Da	

81. Manifestă persoana condamnată aptitudini manuale?

Nu	
Da	

82. Manifestă persoana condamnată aptitudini artistice?

Nu	
Da	

83. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități în exterior, în spații deschise?

Nu	
Da	

84. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități mecanice?

Nu	
Da	

85. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități numerice, de calcul?

Nu	
Da	

86. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități științifice?

Nu	
Da	

87. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru afaceri, activități persuasive?

Nu	
Da	

88. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități artistice?

Nu	
Da	

89. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități literare?

Nu	
Da	

90. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități muzicale?

Nu	
Da	

91. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru servicii sociale?

Nu	
Da	

92. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru activități moral-religioase?

Nu	
Da	

93. Manifestă persoana condamnată interese deosebite pentru muncă de birou?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 7-a

Date introduse de către asistentul social

94. Care este tipul familiei de origine al persoanei condamnate?

Instituționalizat/Pe stradă	
Organizată/Substituit	

95. Ce fel de relații a avut persoana condamnată, per ansamblu, cu membrii familiei de origine, anterior arestării?

Relații normale	
Relații cu neînțelegeri	
Relații tensionate	
Relații violente	

96. Ce rol a avut persoana condamnată în relațiile violente din familia de origine?

Victimă	
Agresor	

97. Are/A avut vreunul dintre membrii familiei de origine probleme privind consumul de alcool?

Nu	
Da	

98. Consumă/A consumat droguri vreunul dintre membrii familiei de origine?

Nu	
Da	

99. Cum poate fi caracterizată coeziunea familiei de origine a persoanei condamnate?

Slabă	
Moderată	
Puternică	

100. Există membri ai familiei de origine care sunt în viață și cu care persoana condamnată poate menține legătura?

Nu	
Da	

101. Menține persoana condamnată legătura cu membrii familiei de origine prin vizite/telefon/corespondență /comunicări online?

Nu	
Da	

102. Există antecedente penale în familia de origine a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

103. Ce fel de venituri are/a avut familia de origine a persoanei condamnate?

Fără venituri	
Venituri ocazionale	
Venituri stabile	

104. S-a confruntat vreodată familia de origine cu probleme financiare majore care au afectat viața persoanei condamnate?

Nu	
Da	

105. În exercitarea rolului parental și-a abandonat vreodată familia tatăl persoanei condamnate?

Nu	
Da	

106. În exercitarea rolului parental a fost vreodată neglijent tatăl persoanei condamnate?

Nu	
Da	

107. În exercitarea rolului parental a folosit vreodată autoritate excesivă tatăl persoanei condamnate?

Nu	
Da	

108. În exercitarea rolului parental a oferit sprijin constant tatăl persoanei condamnate?

Nu	
Da	

109. În exercitarea rolului parental și-a abandonat vreodată familia mama persoanei condamnate?

Nu	
Da	

110. În exercitarea rolului parental a fost vreodată neglijentă mama persoanei condamnate?

Nu	
Da	

111. În exercitarea rolului parental a folosit vreodată autoritate excesivă mama persoanei condamnate?

Nu	
Da	

112. În exercitarea rolului parental a oferit sprijin constant mama persoanei condamnate?

Nu	
Da	

113. Au fost folosite pedepse corporale în familia de origine a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

114. Au fost folosite pedepse necorporale în familia de origine a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

115. Au fost folosite recompense în familia de origine a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

116. A avut/Are persoana condamnată familie proprie constituită?

Nu	
Da	

117. Ce fel de relații a avut persoana condamnată, per ansamblu, cu membrii familiei constituite, anterior arestării?

Relații normale	
Relații cu neînțelegeri	
Relații tensionate	
Relații violente	

118. Ce rol a avut persoana condamnată în relațiile violente din familia constituită?

Victimă	
Agresor	

119. Are/A avut vreunul dintre membrii familiei constituite probleme privind consumul de alcool?

Nu	
Da	

120. Consumă/A consumat droguri vreunul dintre membrii familiei constituite a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

121. Cum poate fi caracterizată coeziunea familiei constituite?

Slabă	
Moderată	
Puternică	

122. Există membri ai familiei constituite care sunt în viață și cu care persoana condamnată poate menține legătura?

Nu	
Da	

123. Menține persoana condamnată legătura cu membrii familiei constituite prin vizite/telefon/corespondență/comunicări online?

Nu	
Da	

124. Există antecedente penale în familia constituită a persoanei condamnate?

Nu	
Da	

125. La momentul comiterii faptei avea familia constituită a persoanei condamnate venituri constante?

Nu	
Da	

126. La momentul evaluării are familia constituită a persoanei condamnate venituri constante?

Nu	
Da	

127. S-a confruntat vreodată familia constituită cu probleme financiare majore care au afectat viața persoanei condamnate?

Nu	
Da	

128. La momentul depunerii în penitenciar avea persoana condamnată copii în întreținere?

Nu	
Da	

129. În exercitarea rolului său parental și-a abandonat vreodată familia persoana condamnată?

Nu	
Da	

130. În exercitarea rolului său parental a fost vreodată neglijentă persoana condamnată?

Nu	
Da	

131. În exercitarea rolului său parental a folosit vreodată autoritate excesivă persoana condamnată?

Nu	
Da	

132. În exercitarea rolului său parental a oferit sprijin constant persoana condamnată?

Nu	
Da	

133. A folosit persoana condamnată pedepse corporale în familia constituită?

Nu	
Da	

134. A folosit persoana condamnată pedepse necorporale în familia constituită?

Nu	
Da	

135. A folosit persoana condamnată recompense în familia constituită?

Nu	
Da	

136. La momentul evaluării există o persoană sau un grup de persoane (prieteni, cunoștințe, rude) care sprijină persoana condamnată moral sau material?

Nu	
Da	

137. Interacționează persoana condamnată cu alte persoane în mod regulat?

Nu	
Da	

138. Se izolează persoana condamnată de ceilalți?

Nu	
Da	

139. Îi place persoanei condamnate să participe la activități de petrecere a timpului liber (activități sportive, artistice etc.)?

Nu	
Da	

140. La momentul comiterii faptei avea persoana condamnată venituri proprii constante?

Nu	
Da	

141. Care era forma de locuire a persoanei condamnate anterior arestării?

Pe stradă/În adăposturi	
Locuință	

142. Contribuia persoana condamnată la achitarea facturilor curente în locuință?

Nu	
Da	

143. Avea persoana condamnată economii la momentul încarcerării?

Nu	
Da	

144. Avea persoana condamnată datorii financiare și materiale înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

145. Avea persoana condamnată obiceiul de a achiziționa produse și bunuri de lux înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

146. Practica persoana condamnată jocuri de noroc înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

147. Ce contează mai degrabă pentru persoana condamnată în luarea unei decizii?

Dorințele, părerile altor persoane	
Propriile dorințe/părerii	

148. Ține persoana condamnată legătura cu persoanele cu care a săvârșit infracțiuni anterior arestării?

Nu/Nu este cazul (Nu a săvârșit infracțiuni cu alte persoane)	
Da	

149. În general, se folosește persoana condamnată de prieteni/cunoștințe pentru rezolvarea problemelor personale?

Nu	
Da	

150. Este atașată persoana condamnată de alte persoane din afara familiei?

Nu	
Da	

151. Înainte de arestare s-a confruntat persoana condamnată cu probleme de natură socială pentru a căror soluționare a fost necesară contactarea unei instituții publice/ONG cu atribuții în domeniul protecției sociale?

Nu	
Da	

152. A întreprins persoana condamnată demersuri către instituții publice/ONG-uri cu atribuții în domeniul protecției sociale pentru soluționarea problemei sociale?

Nu	
Da	

153. După arestare s-a confruntat persoana condamnată cu probleme de natură socială, pentru a căror soluționare este necesară contactarea unei instituții publice/ONG-uri cu atribuții în domeniul protecției sociale?

Nu	
Da	

154. Consideră persoana condamnată că are nevoie de sprijinul asistentului social pentru gestionarea/ameliorarea/depășirea problemelor de natură socială care au fost identificate în urma realizării prezentei evaluări?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 8-a

Date introduse de către psiholog

155. Își justifică persoana condamnată infracțiunea ca pe o modalitate de rezolvare a anumitor probleme?

Nu	
Da	

156. Percepe persoana condamnată pedeapsa cu închisoarea ca fiind justificată în raport cu fapta comisă?

Nu	
Da	

157. Percepe persoana condamnată durata condamnării ca fiind justificată în raport cu fapta comisă?

Nu	
Da	

158. A comis persoana condamnată în trecut o infracțiune/infracțiuni cu violență?

Nu	
Da	

159. Manifestă frecvent persoana condamnată un comportament agresiv față de alte persoane sau în raport cu obiecte sau animale?

Nu	
Da	

160. Consideră persoana condamnată că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea sau gestionarea problemei agresivității?

Nu consideră că are nevoie de sprijin	
Da	

161. Afirmă/Recunoaște persoana condamnată că are probleme legate de gestionarea agresivității?

Nu	
Da	

162. Afirmă/Recunoaște persoana condamnată că are o iritabilitate crescută cu tendință de lovire sau distrugere de obiecte?

Nu	
Da	

163. Afirmă/Există informații relevante despre persoana condamnată că a fost implicată în numeroase conflicte (verbale sau fizice) cu alte persoane?

Nu	
Da	

164. Afirmă persoana condamnată că în trecut și-a produs autorăniri?

Nu	
Da	

165. Câte astfel de autorăniri au avut loc în ultimele 12 luni?

166. În general, răspunde persoana condamnată pozitiv dispozițiilor personalului de penitenciar?

Nu	
Da	

167. Este persoana condamnată dispusă să se schimbe?

Nu	
Da	

168. În trecut, s-a confruntat persoana condamnată cu probleme ca urmare a consumului de alcool?

Nu	
Da	

169. În trecut, s-a confruntat persoana condamnată cu probleme ca urmare a consumului de droguri ilegale/substanțe noi cu proprietăți psihoactive (SNPP)/substitute?

Nu	
Da	

170. În trecut, s-a confruntat persoana condamnată cu probleme ca urmare a consumului de medicamente?

Nu	
Da	

171. A beneficiat persoana condamnată de tratament pentru consumul de substanțe în perioada executată în arestul poliției (sau înaintea perioadei arestului)?

Nu	
Da	

172. Consideră persoana condamnată că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea sau gestionarea vreunei problemei legate de consumul de substanțe?

Nu consideră că are nevoie de sprijin/Nu are o astfel de problemă	
Da	

173. Există patologie psihiatrică în familia persoanei condamnate, inclusiv tentative de suicid/suicid?

Nu	
Da	

174. Au existat evenimente și experiențe deosebite în dezvoltarea personală a persoanei condamnate (cu potențial traumatogen)?

Nu	
Da	

175. Consideră persoana condamnată că se poate adapta la detenție?

Nu	
Da	

176. Este dispoziția observabilă sau exprimată a persoanei condamnate depresivă/tristă?

Nu	
Da	

177. Afirmă persoana condamnată că a avut tentative suicidare în trecut?

Nu	
Da	

178. Afirmă persoana condamnată că suferă de afecțiune somatică cronică și dureroasă?

Nu	
Da	

179. Afirmă/exprimă persoana condamnată gânduri de moarte/ideație suicidară?

Nu	
Da	

180. Afirmă/manifestă persoana condamnată sentimente de inutilitate sau culpă excesivă?

Nu	
Da	

181. Ca urmare a condamnării, afirmă și resimte persoana condamnată abandon din partea familiei sau prietenilor?

Nu	
Da	

182. Ca urmare a condamnării trăiește persoana condamnată sentimentul unor pierderi semnificative?

Nu	
Da	

183. Percepe persoana condamnată situația sa curentă ca imposibil de depășit?

Nu	
Da	

184. Consideră persoana condamnată că are nevoie de sprijin pentru depășirea situației prezente (încarcerarea)?

Nu	
Da	

185. Are persoana condamnată diagnostic psihiatric, cunoscut de către aceasta la momentul evaluării?

Nu	
Da	

186. Primește/A primit persoana condamnată tratament medicamentos pentru afecțiuni psihice (inclusiv pentru tulburările de somn)?

Nu	
Da	

187. În trecut, a fost persoana condamnată internată pentru tratamentul afecțiunilor psihice, dezintoxicări?

Nu	
Da	

188. Consideră persoana condamnată că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea/gestionarea vreunei probleme psihice (în sensul de afecțiune psihică)?

Nu	
Da	

189. Consideră persoana condamnată că are nevoie de o evaluare din partea medicului psihiatru?

Nu	
Da	

190. Are/A avut vreodată persoana condamnată idei delirante?

Nu	
Da	

191. Are/A avut vreodată persoana condamnată halucinații?

Nu	
Da	

192. Are persoana condamnată bizarerii comportamentale sau comportament flagrant dezorganizat sau catatonic?

Nu	
Da	

193. Are persoana condamnată limbaj dezorganizat?

Nu	
Da	

194. Recunoaște persoana condamnată comiterea faptei de natură sexuală?

Nu	
Da	

195. A fost persoana condamnată implicată în agresarea sexuală a altor deținuți în perioada executării pedepsei sau în pedepsele anterioare?

Nu	
Da	

196. Consideră persoana condamnată că are dificultăți legate de autocontrolul impulsurilor sexuale?

Nu	
Da	

197. Consideră persoana condamnată că ar avea nevoie de sprijin pentru ameliorarea problemelor legate de autocontrolul impulsurilor sexuale?

Nu	
Da	

198. Manifestă persoana condamnată dizabilități (deficit cognitiv, dizabilități somatice, afecțiuni cronice invalidante, tulburări de vorbire, memorie evidente) sau homosexualitate (declarată și afișată) care pot predispuce la victimizare/marginalizare?

Nu	
Da	

199. Este persoana condamnată hărțuită de alte persoane condamnate, obligată să împartă bunuri, să facă curățenie etc.?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 9-a

Date introduse de către personalul medical

200. Are persoana condamnată invaliditate de gradul I?

Nu	
Da	

201. Are persoana condamnată afecțiuni locomotorii grave, care îi fac deplasarea dificilă și necesită însoțitor?

Nu	
Da	

202. Are persoana condamnată păstrată capacitatea de muncă?

Nu (în situația în care persoana are capacitate limitată de muncă sau este inaptă)	
Da (în situația în care persoana are capacitate completă de muncă)	

203. Are persoana condamnată capacitatea de muncă limitată?

Nu, persoana condamnată este inaptă de muncă	
Da	

204. Este persoana condamnată în stare de graviditate?

Nu	
Da	

205. Are persoana condamnată în îngrijire, în detenție, copil în vârstă de până la 1 an?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 10-a

Date introduse de către secretarul comisiei de disciplină/acordare a recompenselor

206. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

207. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

B. Instrumentul de evaluare periodică C2

Instrumentul de evaluare periodică C2 se aplică în cadrul comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește schimbarea sau menținerea regimului.

SECȚIUNEA 1

Date preluate automat din aplicația informatică

1. Genul persoanei condamnate:

Bărbat	
Femeie	

2. Vârsta persoanei condamnate în ani împliniți:

3. Durata pedepsei pentru care persoana este condamnată, calculată în zile:

4. Perioada executată de persoana condamnată, calculată în zile:

SECȚIUNEA a 2-a

Date completate de către lucrătorul de evidență

5. Câte clase absolvite are persoana condamnată în prezent?

6. Pentru ce tip de infracțiune este persoana condamnată în prezent?

Infracțiune contra vieții	
Infracțiune contra integrității corporale	
Infracțiune contra libertății și integrității sexuale	
Infracțiune de trafic de persoane	
Altă infracțiune contra persoanei	
Furt	
Tâlhărie	
Înșelăciune	
Altă infracțiune contra patrimoniului	
Infracțiune de corupție și de serviciu	
Infracțiune de fals	
Altă infracțiune care aduce atingere unor relații privind conviețuirea socială	
Infracțiune contra autorității	
Infracțiune la regimul circulației	
Infracțiune privind drogurile	
Constituirea unui grup infracțional organizat	
Evaziune fiscală	
Altă infracțiune	

7. Este persoana condamnată recidivistă?

Nu	
Da	

8. Are persoana condamnată antecedente penale?

Nu, deținutul este fără antecedente penale	
Da	

9. I-a fost schimbat persoanei condamnate regimul de executare în pedeapsa actuală?

Nu	
Da	

10. I-a fost schimbat regimul de executare în mod progresiv în pedeapsa actuală?

Nu	
Da	

11. I-a fost schimbat regimul de executare în mod regresiv în pedeapsa actuală?

Nu	
Da	

12. Este persoana condamnată repartizată în regim de maximă siguranță la momentul evaluării?

Nu	
Da	

13. Este persoana condamnată repartizată în regim închis la momentul evaluării?

Nu	
Da	

14. Este persoana condamnată repartizată în regim semideschis la momentul evaluării?

Nu, persoana condamnată se află în regim deschis	
Da	

15. Câte credite a obținut persoana condamnată din activități lucrative în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului de executare până în prezent?

SECȚIUNEA a 3-a

Date introduse de către secretarul comisiei de disciplină/acordarea recompenselor

16. A primit persoana condamnată recompense pe perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului de executare până în prezent?

Nu	
Da	

17. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

18. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

19. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

20. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

21. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

22. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

23. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

24. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

25. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

26. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

27. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

28. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

29. A primit persoana condamnată recompensa prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 254/2013?

Nu	
Da	

30. Câte recompense prevăzute la art. 98 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 254/2013 a primit persoana condamnată?

31. A fost persoana condamnată sancționată pentru abateri disciplinare în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

Nu	
Da	

32. A fost persoana condamnată sancționată pentru abateri disciplinare ușoare?

Nu	
Da	

33. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare ușoare a primit persoana condamnată?

34. A fost persoana condamnată sancționată pentru abateri disciplinare grave?

Nu	
Da	

35. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare grave a primit persoana condamnată?

36. A fost persoana condamnată sancționată pentru abateri disciplinare foarte grave?

Nu	
Da	

37. Câte sancțiuni pentru abateri disciplinare foarte grave a primit persoana condamnată?

38. Câte credite a pierdut persoana condamnată în urma sancțiunilor disciplinare în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

39. Câte credite a obținut, în total, persoana condamnată în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

SECȚIUNEA a 4-a

Date introduse de lucrătorul de evidență

40. Care este nivelul de violență al infracțiunii pentru care persoana privată de libertate este condamnată?

Fără violență	
Cu violență, fără armă	
Cu violență, cu armă neletală	
Cu violență, cu armă letală	
Cu cruzime	

41. A comis persoana condamnată infracțiunea în grup infracțional organizat?

Nu	
Da	

42. A comis persoana condamnată infracțiunea împreună cu alte persoane?

Nu, persoana condamnată a comis infracțiunea individual	
Da	

43. A fost retrasă persoana condamnată de la muncă sau alte activități din cauze care i se pot imputa, dar care nu atrag sancțiuni disciplinare, în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului de executare până în prezent?

Nu	
Da	

44. A refuzat persoana condamnată să participe la activități lucrative în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului de executare până în prezent?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 5-a

Date introduse de către educator

45. A finalizat persoana condamnată, cu credite, unul sau mai multe dintre demersurile stabilite în Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

Nu	
Da	

46. Câte credite a obținut persoana condamnată ca urmare a participării la demersuri de reintegrare socială în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

47. A refuzat persoana condamnată să urmeze una sau mai multe dintre recomandările din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică pe unul sau mai multe dintre domeniile de intervenție, în perioada scursă de la ultima comisie în care a fost discutată în vederea stabilirii/schimbării regimului până în prezent?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 6-a

Date introduse de către personalul medical

48. Are persoana condamnată păstrată capacitatea de muncă?

Nu (în situația în care persoana are capacitate limitată de muncă sau este inaptă)	
Da (în situația în care persoana are capacitate completă de muncă)	

49. Are persoana condamnată capacitate limitată de muncă?

Nu. Persoana condamnată este inaptă de muncă	
Da	

SECȚIUNEA a 7-a

Date introduse de către lucrătorul de evidență

50. La a câta analiză în cadrul comisiei de schimbare a regimului de executare este persoana privată de libertate?

51. Număr de zile executate

C. Instrument de evaluare a nevoilor de reintegrare socială

Instrumentul de evaluare a nevoilor de reintegrare socială se aplică arestaților preventiv, în perioada de carantină și observare.

SECȚIUNEA 1

Date preluate automat din aplicația informatică

1. Genul persoanei:

Bărbat	
Femeie	

2. Vârsta persoanei în ani împliniți:

3. Durata pedepsei calculată în zile:

SECȚIUNEA a 2-a

Date introduse de către educator

4. Își asumă persoana responsabilitatea pentru fapta pentru care este învinuită?

Nu	
Da	

5. Înțelege persoana motivele pentru care a fost aplicată măsura dispusă?

Nu	
Da	

6. Consideră persoana că a provocat un rău victimei?

Nu	
Da	

7. Manifestă persoana regret sau dorință de a îndrepta lucrurile?

Nu	
Da	

8. Câte clase absolvite avea persoana la data depunerii în penitenciar?

9. A abandonat vreodată persoana școala sau a fost exmatriculată?

Nu	
Da	

10. Are persoana dificultăți de scris, citit, socotit?

Nu	
Da	

11. Are persoana dificultăți de învățare?

Nu	
Da	

12. Este persoana interesată de activitățile de instruire școlară?

Nu	
Da	

13. Are persoana o calificare profesională ca urmare a școlii absolvite?

Nu	
Da	

14. Ce tip de calificare are persoana?

15. Era persoana angajată cu forme legale la data arestării?

Nu	
Da	

16. Era persoana PFA/pe cont propriu/patron la data arestării?

Nu	
Da	

17. Era persoana student la data arestării?

Nu	
Da	

18. Era persoana pensionată la data arestării?

Nu	
Da	

19. Era persoana angajată fără forme legale/zilier la data arestării?

Nu	
Da	

20. Era persoana inaptă de muncă/în întreținere la data arestării?

Nu	
Da	

21. Era persoana fără ocupație de mai puțin de 6 luni?

Nu	
Da	

22. Era persoana fără ocupație de peste 6 luni?

Nu	
Da	

23. A absolvit persoana cursuri de formare profesională până la data prezentei arestări/analize?

Nu	
Da	

24. A avut persoana două sau mai multe angajări de scurtă durată (până în 3 luni) până la data prezentei arestări/analize?

Nu	
Da	

25. Câte luni a muncit persoana, cumulată, în ultimii 2 ani înainte de încarcerare?

Până într-un an	
Peste un an	

26. A prezentat vreodată persoana dificultăți de integrare în colectiv, neînțelegeri cu colegii de muncă, contradicții frecvente?

Nu	
Da	

27. Are persoana abilități profesionale/A muncit mai ales într-o anumită meserie/Are carieră într-un anumit domeniu?

Nu	
Da	

28. Ce abilități profesionale are persoana?

29. Preferă persoana activități organizate, desfășurate cu regularitate, pe o perioadă determinată de timp?

Nu, preferă activități ocazionale/ de scurtă durată	
Da	

30. Este dispusă persoana să presteze muncă și să participe la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară?

Nu	
Da	

31. Este persoana interesată de participarea la cursuri de formare profesională pe durata încarcerării?

Nu	
Da	

32. A participat persoana la programe, activități de reintegrare socială și/sau activități lucrative pe unul sau mai multe dintre domeniile de intervenție până la momentul evaluării? (cu excepția programelor INSTAD și PROLIB)

Nu	
Da	

33. Manifestă persoana aptitudini verbale?

Nu	
Da	

34. Manifestă persoana aptitudini de comunicare?

Nu	
Da	

35. Manifestă persoana aptitudini tehnico-științifice?

Nu	
Da	

36. Manifestă persoana aptitudini de orientare în spațiu?

Nu	
Da	

37. Manifestă persoana aptitudini fizice/sportive?

Nu	
Da	

38. Manifestă persoana aptitudini de relaționare?

Nu	
Da	

39. Manifestă persoana aptitudini manuale?

Nu	
Da	

40. Manifestă persoana aptitudini artistice?

Nu	
Da	

41. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități în exterior, în spații deschise?

Nu	
Da	

42. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități mecanice?

Nu	
Da	

43. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități numerice, de calcul?

Nu	
Da	

44. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități științifice?

Nu	
Da	

45. Manifestă persoana interese deosebite pentru afaceri, activități persuasive?

Nu	
Da	

46. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități artistice?

Nu	
Da	

47. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități literare?

Nu	
Da	

48. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități muzicale?

Nu	
Da	

49. Manifestă persoana interese deosebite pentru servicii sociale?

Nu	
Da	

50. Manifestă persoana interese deosebite pentru activități moral-religioase?

Nu	
Da	

51. Manifestă persoana interese deosebite pentru munca de birou?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 3-a

Date introduse de către asistentul social

52. Care este tipul familiei de origine a persoanei?

Instituționalizată/Pe stradă	
Organizată/Substitut	

53. Ce fel de relații a avut persoana, per ansamblu, cu membrii familiei de origine, anterior arestării?

Relații normale	
Relații cu neînțelegeri	
Relații tensionate	
Relații violente	

54. Ce rol a avut persoana în relațiile violente din familia de origine?

Victimă	
Agresor	

55. Are/A avut vreunul dintre membrii familiei de origine probleme privind consumul de alcool?

Nu	
Da	

56. Consumă/A consumat droguri vreunul dintre membrii familiei de origine?

Nu	
Da	

57. Cum poate fi caracterizată coeziunea familiei de origine a persoanei?

Slabă	
Moderată	
Puternică	

58. Există membri ai familiei de origine care sunt în viață și cu care persoana poate menține legătura?

Nu	
Da	

59. Menține persoana legătura cu membrii familiei de origine prin vizite/telefon/corespondență/comunicări online?

Nu	
Da	

60. Există antecedente penale în familia de origine a persoanei?

Nu	
Da	

61. Ce fel de venituri are/a avut familia de origine a persoanei?

Fără venituri	
Venituri ocazionale	
Venituri stabile	

62. S-a confruntat vreodată familia de origine cu probleme financiare majore care au afectat viața persoanei?

Nu	
Da	

63. În exercitarea rolului parental, și-a abandonat vreodată familia tatăl persoanei?

Nu	
Da	

64. În exercitarea rolului parental, a fost vreodată neglijent tatăl persoanei?

Nu	
Da	

65. În exercitarea rolului parental, a folosit vreodată autoritatea excesivă tatăl persoanei?

Nu	
Da	

66. În exercitarea rolului parental, a oferit sprijin constant tatăl persoanei?

Nu	
Da	

67. În exercitarea rolului parental, și-a abandonat vreodată familia mama persoanei?

Nu	
Da	

68. În exercitarea rolului parental, a fost vreodată neglijentă mama persoanei?

Nu	
Da	

69. În exercitarea rolului parental, a folosit vreodată autoritatea excesivă mama persoanei?

Nu	
Da	

70. În exercitarea rolului parental, a oferit sprijin constant mama persoanei?

Nu	
Da	

71. Au fost folosite pedepse corporale în familia de origine a persoanei?

Nu	
Da	

72. Au fost folosite pedepse necorporale în familia de origine a persoanei?

Nu	
Da	

73. Au fost folosite recompense în familia de origine a persoanei?

Nu	
Da	

74. A avut/Are persoana familie proprie constituită?

Nu	
Da	

75. Ce fel de relații a avut persoana, per ansamblu, cu membrii familiei constituite, anterior arestării?

Relații normale	
Relații cu neînțelegeri	
Relații tensionate	
Relații violente	

76. Ce rol a avut persoana în relațiile violente din familia constituită?

Victimă	
Agresor	

77. Are/A avut vreunul dintre membrii familiei constituite probleme privind consumul de alcool?

Nu	
Da	

78. Consumă/A consumat droguri vreunul dintre membrii familiei constituite a persoanei?

Nu	
Da	

79. Cum poate fi caracterizată coeziunea familiei constituite?

Slabă	
Moderată	
Puternică	

80. Există membri ai familiei constituite care sunt în viață și cu care persoana poate menține legătura?

Nu	
Da	

81. Menține persoana legătura cu membrii familiei constituite prin vizite/telefon/corespondență/comunicări online?

Nu	
Da	

82. Există antecedente penale în familia constituită a persoanei?

Nu	
Da	

83. La momentul comiterii faptei avea familia constituită a persoanei venituri constante?

Nu	
Da	

84. La momentul evaluării are familia constituită a persoanei venituri constante?

Nu	
Da	

85. S-a confruntat vreodată familia constituită a persoanei cu probleme financiare majore care au afectat viața persoanei?

Nu	
Da	

86. La momentul depunerii în penitenciar avea persoana copii în întreținere?

Nu	
Da	

87. În exercitarea rolului său parental, și-a abandonat vreodată familia persoana?

Nu	
Da	

88. În exercitarea rolului său parental, a fost vreodată neglijentă persoana?

Nu	
Da	

89. În exercitarea rolului său parental, a folosit vreodată autoritate excesivă persoana?

Nu	
Da	

90. În exercitarea rolului său parental, a oferit sprijin constant persoana?

Nu	
Da	

91. A folosit persoana pedepse corporale în familia constituită?

Nu	
Da	

92. A folosit persoana pedepse necorporale în familia constituită?

Nu	
Da	

93. A folosit persoana recompense în familia constituită?

Nu	
Da	

94. La momentul evaluării există o persoană sau un grup de persoane (prieteni, cunoștințe, rude) care sprijină persoana, moral sau material?

Nu	
Da	

95. Interacționează persoana cu alte persoane în mod regulat?

Nu	
Da	

96. Se izolează persoana de ceilalți?

Nu	
Da	

97. Îi place persoanei să participe la activități de petrecere a timpului liber (activități sportive, artistice etc.)?

Nu	
Da	

98. La momentul comiterii faptei pentru care este învinuită avea persoana venituri proprii constante?

Nu	
Da	

99. Care era forma de locuire a persoanei anterior arestării?

Pe stradă/În adăposturi	
Locuință	

100. Contribuia persoana la achitarea facturilor curente în locuință?

Nu	
Da	

101. Avea persoana economii la momentul încarcerării?

Nu	
Da	

102. Avea persoana datorii financiare și materiale înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

103. Avea persoana obiceiul de a achiziționa produse și bunuri de lux înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

104. Practica persoana jocuri de noroc înainte de încarcerare?

Nu	
Da	

105. Ce contează mai degrabă pentru persoană în luarea unei decizii?

Dorințele, părerile altor persoane	
Propriile dorințe/părerii	

106. Ține persoana legătura cu persoanele cu care a săvârșit infracțiuni anterior arestării?

Nu/Nu este cazul (nu a săvârșit infracțiuni cu alte persoane)	
Da	

107. În general, se folosește persoana de prieteni/cunoștințe pentru rezolvarea problemelor personale?

Nu	
Da	

108. Este atașată persoana de alte persoane din afara familiei?

Nu	
Da	

109. Înainte de arestare s-a confruntat persoana cu probleme de natură socială, pentru a căror soluționare a fost necesară contactarea unei instituții publice/ONG cu atribuții în domeniul protecției sociale?

Nu	
Da	

110. A întreprins persoana demersuri către instituții publice/ONG cu atribuții în domeniul protecției sociale pentru soluționarea problemei sociale?

Nu	
Da	

111. După arestare, s-a confruntat persoana cu probleme de natură socială, pentru a căror soluționare este necesară contactarea unei instituții publice/ONG cu atribuții în domeniul protecției sociale?

Nu	
Da	

112. Consideră persoana că are nevoie de sprijinul asistentului social pentru gestionarea/ameliorarea/depășirea problemelor de natură socială care au fost identificate în urma realizării prezentei evaluări?

Nu	
Da	

SECȚIUNEA a 4-a

Date introduse de către psiholog

113. Își justifică persoana infracțiunea pentru care este învinuită ca pe o modalitate de rezolvare a anumitor probleme?

Nu	
Da	

114. Percepe persoana măsura dispusă ca fiind justificată în raport cu învinuirile aduse?

Nu	
Da	

115. Percepe persoana durata măsurii dispuse ca fiind justificată în raport cu fapta comisă?

Nu	
Da	

116. A comis persoana în trecut o infracțiune/infracțiuni cu violență?

Nu	
Da	

117. Manifestă frecvent persoana un comportament agresiv față de alte persoane sau în raport cu obiecte sau animale?

Nu	
Da	

118. Consideră persoana că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea sau gestionarea problemei agresivității?

Nu consideră că are nevoie de sprijin	
Da	

119. Afirmă/Recunoaște persoana că are probleme legate de gestionarea agresivității?

Nu	
Da	

120. Afirmă/Recunoaște persoana că are o iritabilitate crescută cu tendință de lovire sau distrugere de obiecte?

Nu	
Da	

121. Afirmă/Există informații relevante despre persoană că a fost implicată în numeroase conflicte (verbale sau fizice) cu alte persoane?

Nu	
Da	

122. Afirmă persoana că în trecut și-a produs autorâniri?

Nu	
Da	

123. Câte astfel de autorâniri au avut loc în ultimele 12 luni?

Nu	
Da	

124. În general, răspunde persoana pozitiv dispozițiilor personalului de penitenciar?

Nu	
Da	

125. Este persoana dispusă să se schimbe?

Nu	
Da	

126. În trecut s-a confruntat persoana cu probleme ca urmare a consumului de alcool?

Nu	
Da	

127. În trecut, s-a confruntat persoana cu probleme ca urmare a consumului de droguri ilegale/substanțe noi cu proprietăți psihoactive (SNPP)/substituite?

Nu	
Da	

128. În trecut s-a confruntat persoana cu probleme ca urmare a consumului de medicamente?

Nu	
Da	

129. A beneficiat persoana de tratament pentru consumul de substanțe în perioada executată în arestul poliției (sau înaintea perioadei arestului)?

Nu	
Da	

130. Consideră persoana că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea sau gestionarea vreunei probleme legate de consumul de substanțe?

Nu consideră că are nevoie de sprijin/Nu are o astfel de problemă	
Da	

131. Există patologie psihiatrică în familia persoanei, inclusiv tentative de suicid/suicid?

Nu	
Da	

132. Au existat evenimente și experiențe deosebite în dezvoltarea personală a persoanei (cu potențial traumatogen)?

Nu	
Da	

133. Consideră persoana că se poate adapta la detenție?

Nu	
Da	

134. Este dispoziția observabilă sau exprimată a persoanei depresivă/tristă?

Nu	
Da	

135. Afirmă persoana că a avut tentative suicidare în trecut?

Nu	
Da	

136. Afirmă persoana că suferă de afecțiune somatică cronică și dureroasă?

Nu	
Da	

137. Afirmă/Exprimă persoana gânduri de moarte/ideație suicidară?

Nu	
Da	

138. Afirmă/Manifestă persoana sentimente de inutilitate sau culpă excesivă?

Nu	
Da	

139. Ca urmare a încarcerării, afirmă și resimte persoana abandon din partea familiei sau prietenilor?

Nu	
Da	

140. Ca urmare a încarcerării, trăiește persoana sentimentul unor pierderi semnificative?

Nu	
Da	

141. Percepe persoana situația sa curentă ca imposibil de depășit?

Nu	
Da	

142. Consideră persoana că are nevoie de sprijin pentru depășirea situației prezente (încarcerarea)?

Nu	
Da	

143. Are persoana diagnostic psihiatric cunoscut de către aceasta la momentul evaluării?

Nu	
Da	

144. Primește/A primit persoana tratament medicamentos pentru afecțiuni psihice (inclusiv pentru tulburările de somn)?

Nu	
Da	

145. În trecut, a fost persoana internată pentru tratamentul afecțiunilor psihice, dezintoxicări?

Nu	
Da	

146. Consideră persoana că are nevoie de sprijin pentru rezolvarea/gestionarea vreunei problemei psihice (în sensul de afecțiune psihică)?

Nu	
Da	

147. Consideră persoana că are nevoie de o evaluare din partea medicului psihiatru?

Nu	
Da	

148. Are/A avut vreodată persoana idei delirante?

Nu	
Da	

149. Are/A avut vreodată persoana halucinații?

Nu	
Da	

150. Are persoana bizazerii comportamentale sau comportament flagrant dezorganizat sau catatonic?

Nu	
Da	

151. Are persoana limbaj dezorganizat?

Nu	
Da	

152. Recunoaște persoana comiterea faptei de natură sexuală?

Nu	
Da	

153. A fost persoana implicată în agresarea sexuală a altor deținuți în perioada executării măsurii arestării preventive sau în pedepsele anterioare?

Nu	
Da	

154. Consideră persoana că are dificultăți legate de autocontrolul impulsurilor sexuale?

Nu	
Da	

155. Consideră persoana că ar avea nevoie de sprijin pentru ameliorarea problemelor legate de autocontrolul impulsurilor sexuale?

Nu	
Da	

156. Manifestă persoana dizabilități (deficit cognitiv, dizabilități somatice, afecțiuni cronice invalidante, tulburări de vorbire, memorie evidente) sau homosexualitate (declarată și afișată) care pot predispuce la victimizare/marginalizare?

Nu	
Da	

157. Este persoana hărțuită de alte persoane, obligată să împartă bunuri, să facă curățenie etc.?

Nu	
Da	

NOTE:

1. Aplicarea instrumentelor standard de evaluare a activității deținuților (instrumentul de evaluare inițială C1, instrumentul de evaluare periodică C2 și instrumentul de evaluare a nevoilor de reintegrare socială) se realizează prin intermediul aplicației informatice de evidență a deținuților, cu respectarea indicațiilor specifice de lucru incluse în Manualul de instrucțiuni privind aplicarea instrumentelor standard de evaluare.

2. Administrația Națională a Penitenciarelor va pune la dispoziția unităților penitenciare Manualul de instrucțiuni privind aplicarea instrumentelor standard de evaluare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

